

بررسی نحوه توزیع مناسب فضای خالی در بالابردن کیفیت فضاهای سکونتگاهی شهری معاصر تهران

دکتر عباس ریاحی فرد*

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۰۳/۱۷

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۱۲/۰۷

چکیده

در این تحقیق ابتدا به بررسی تاریخیچه الگوهای شکل دهنده فضای سکونتگاه‌های شهری و بررسی دگرگونی ساختار محله‌ها در دوره معاصر غرب پرداخته شده است و تغییر ساختار محله‌ها در شهر تهران مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت با بازشناسی الگوهای سازماندهنده سه محله نارمک، زیبادشت و ولنجک به عنوان نمونه موردی، نحوه توزیع و کیفیت فضاهای خالی در آنها مورد بررسی قرار گرفته است. این پژوهش، تحقیقی موردی است و در آن با مراجعه به محل و جمع‌آوری اطلاعات و عکس برداری به بازشناسی وضع موجود پرداخته شده است. علاوه بر روش یاد شده نحوه توزیع فضای خالی با استفاده از روش تحلیل مقایسه‌ای مورد بررسی قرار گرفته و در مورد ویژگی‌های کیفی به دلیل غیر قابل محاسبه بودن این شاخصه‌ها از روش تحلیل مقایسه‌ای استفاده شده است. در نهایت با مقایسه موردی مورد مطالعه اهمیت توزیع فضاهای خالی و ارجحیت توزیع آنها نسبت به میزان آنها در کیفیت محیط‌های مسکونی روشن شده است.

واژه‌های کلیدی

فضای خالی، محله‌های مسکونی، الگوی سازماندهی فضاهای سکونتگاهی، درصد فضای خالی، تهران

* دانش‌آموخته دوره دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.